

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Választmányi ülés.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmánya f. évi január hó 25-én délelőtt 10 órakor — a rendkívüli közgyűlést megelőzően — ülést tartott, amelyen megjelentek: báró *Waldbott* Kelemen elnök, *Térfi* Béla és ifj. gróf *Teleki* József alelnökök, *Biró* Zoltán ügyvezető, továbbá *Ajtay* Jenő, *Bartha* Dezső, báró *Biedermann* Imre, *Czillinger* János, *Földvály* Miksa, báró *Inkey* Pál, *Karsai* Károly, *Kovács* Gábor, gróf *Mailath* György, *Molcsány* Gábor, *Orosz* Antal, *Papp* Béla, *Pásztory* Ödön, *Riedl* László, *Rochlitz* Béla, *Roth* Gyula, *Schenkengyel* László, *Schmid* Ernő, *Takács* Zsigmond, *Tóth* Bódog, *Véssei* Mihály választmányi tagok és dr. *Mihályi* Zoltán titkár.

Távolmaradásukat kimentették: *Bencze* Pál, *Borhy* György, gróf *Esterházy* Móric, *Fekete* Zoltán, vitéz gróf *Festetics* Kristóf, *Ivanich* Ferenc, gróf *Károlyi* Gyula, gróf *Keglevich* Gyula, dr. *Kiss* Ferenc, vitéz *Lámfalussy* Sándor, *Lády* Géza, *Lengyel* Sándor, vitéz *Marsóy* Ferenc, *Matusovits* Péter, herceg *Montenuovo* Nándor, dr. *Osztróuczky* Miklós, örögróf *Pallavicini* A. Károly, dr. *Papp-Szász* Tamás, *Rimler* Pál, gróf *Széchenyi* Károly, *Urbánfy* Ignác, *Vuk* Gyula és vitéz *Walla* Ferenc.

Báró *Waldbott* Kelemen elnök a határozatképesség megállapítása után a jegyzőkönyv hitelesítésére *Molcsány* Gábort és *Karsai* Károlyt kérte fel, majd néhány szóban rámutatott a rendkívüli közgyűlésen tárgyalásra kerülő két fontos kérdésre: a tűzifa árának szabályozására, valamint a vadászati törvény revíziója érdekében teendő lépésekre és a választmány előzetes állásfoglalását kérte.

Biró Zoltán ügyvezető az árellenőrzés országos kormánybiztosának a hasított dorong eladási árára vonatkozó 9760/1939. sz. átiratát ismertette, amelyben az árkormánybiztos arról értesíti az egyesületet, hogy *nem emel kifogást* az ellen, ha a 10.800/1934. F. M. sz. rendeletben lefektetett kellékeknek megfelelő hasított dorong legfeljebb a *hasábfá árával azonos áron* kerül forgalomba.

Az igazgató-választmány az árkormánybiztos értesítését megnyugvással vette tudomásul.

Biró Zoltán ezután a tűzifa ár-kérdésének rendezése ügyében teendő lépésekre vonatkozólag tett javaslatot. Az árkormánybiztos kilátásba helyezte, hogy a tavasz folyamán nem fog elzárkózni a száraz fa árának fokozatos felemelésétől. Célszerű lenne azonban a friss termelésű tűzifa árának a felülvizsgálatát is kérni, mert az erdőgazdaságok jelentékeny része 35–40%-os munkabér-emelkedésről számolt be, a fuvarbérek pedig helyenként 60%-kal is magasabbak, mint ősszel voltak. Ha az érdekképviselőt megfelelő komoly adatokat tud felsorakoztatni, az árkormánybiztos — aki kezdettől fogva nagy megértést tanúsított ebben a kérdésben — bizonyára méltányolni fogja az érveket.

Báró *Inkey* Pál mindenben helyeselte az ügyvezető indítványát, de annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy az egyesület törekvését

nem sok siker fogja kísérni, mert a tűzifa ára ma a leghatásosabb eszköze a politikai izgatásnak és egyáltalában nem rokonszenves tárgy a nagyközönség előtt. A Faforgalmi Rt. igen célszerű szerve volt a tűzifa-forgalom szabályozásának és sajnálatos, hogy nem lehet helyette hasonló intézményt életbeléptetni. Az árak felemelése egyedül nem elegendő a kérdés teljes megoldásához, mellette a vasúti fuvardíjkezdmények visszaállítására lenne még szükség, hogy a gyengébb minőségű választékok is piacra juthassanak, mert azokat jelenleg ismét nem lehet értékesíteni.

Bíró Zoltán rámutatott arra, hogy a 280 km-nél nagyobb távolságokra történő szállításoknál a régi kedvezmény most is érvényben van, de kétségtelen, hogy a hosszabb fuvart csak a drágább választékok bírják el. Ezért lenne igen fontos, hogy a termelő erdőgazdaságok ne adják el helyi szükségletre a hasábfát, hanem szorítsák rá a vidék lakosságát a dorong- és botfa felhasználására úgy, amint ez régebben történt.

Ajtay Jenő hozzászólása után, aki az egyre emelkedő termelési és fuvar költségekről számolt be, az elnök indítványára a választmány úgy határozott, hogy az ügyvezető javaslata alapján a közgyűlés hozzájárulását kéri a tűzifa-árak szabályozása tárgyában szükséges felterjesztéshez.

Bíró Zoltán ezután a vadászati törvény revízióját előkészítő egyesületi munkáról számolt be röviden. Bejelentette, hogy a *Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegylet* szívélyes hangú átiratban jelezte készségét az egyesülettel való közreműködésre, amit az igazgató-választmány nagy örömmel vett tudomásul. Bejelentette továbbá, hogy *Barthos Gyula* a zergére vonatkozólag teljes tilalom megállapítását kéri, vitéz *Vitézy László* az őz-suta selejtezésére a februártól—áprilisig terjedő időt javasolja és állást foglal az őznek seréttel való lehetése ellen, *Ajtay Jenő* pedig az orvvadászokkal szemben alkalmazandó büntető eljárások nagyfokú szigorítását kívánja javaslatában. Az utóbbira vonatkozólag hangsúlyozta, hogy a mai időkben, célszerű ebben a kérdésben böles mérsékletet tanúsítani, mert különben ellenszenvvel találkozának még a jogos kívánalmaknak is. A közgyűlés nem alkalmas az egész tárgy részletes megvitatására, tehát célszerű lenne, ha az igazgató-választmány olyan értelmű javaslatot tenne a közgyűlésnek, hogy hatalmazza fel az elnökséget egy szűkebbkörű bizottság összeállítására, amely a vadászati egyesületekkel érintkezésbe lépve, közösen letárgyalná az egész kérdést.

Bárá Inkey Pál, *Roth Gyula* és *Ajtay Jenő* hozzászólása után az igazgató-választmány az ügyvezető javaslata szerint határozott.

Dr. Mihályi Zoltán titkár bejelentette, hogy felvételüket kérték az egyesületbe: a veszprémi püspöki uradalom jószágkormányzósága, gróf *Rüdt Collenberg* Weyprecht Hugó nagybirtokos, *Barthos Tibor*, *Bugarin Ede*, *Debreczeny András*, gróf *Esterházy József*, *Gábor Ferenc*, *Hegyi Imre*, *Mautner Antal*, *Mauksinszky Gyula*, *Mészáros Kálmán*, *Pákh Antal*, *Pogács István*, *Szilvay József*, *Tihanyi László*, *Ziegler Mihály* és *Zala Dezső* erdőmérnökök. Javaslataira az igazgató-választmány a jelentkezőket egyhangúlag az egyesület tagjai sorába iktatta.

Rendkívüli közgyűlésünk.

Az Országos Erdészeti Egyesület f. évi január hó 25-én Budapesten az egyesület székházában rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen megjelentek: báró *Waldbott Kelemen* elnök, *Térfi Béla* és ifj. gróf *Teleki József* alelnökök, *Bíró Zoltán* ügyvezető, *dr. Mihályi Zoltán* titkár, továbbá *Ááron Oktáv*, *Ács Ferenc*,

Agfalvi Imre, Ajtay Jenő, Barkóczay István, Bartha Dezső, báró Biedermann Imre, Czillinger János, Csizmazia László, Csép Béla, Dercsényi István, Dietl Ágoston, Egly József, Fábér György, Farkas Jenő, Fekete Lajos, gróf Festetics Pál, Fixek Jenő, Földvály Miksa, Gyarmathy Mózes, Hajdu János, Hartay Henrik, Héjj János István, báró Inkey Pál, Irinyi Aurél, Iványi Ferenc, Jakóby László, Jeszenszky Ferenc, Jónásch Kornél, Kálmán Béla, dr. Kapácsy Miklós, Karsai Károly, Keiner Rezső, Kertay Ede, Kolossváry Andor, Komáromi László, Kovács Gábor, Kovács Jenő, dr. Kovács Zsigmond, Kovácsik Béla, Lángos Lajos, gróf Mailáth György, May Ottó, Mester János, Mikósdý András, Modrovich Ferenc, Molcsány Gábor, Nagy Imre, Nagy Mihály, vitéz Onczay László, Orosz Antal, Palla Zoltán, Papp Béla, Papp Jenő, Pászthory Ödön, Petényi Keresztély, Plotényi Jenő, vitéz Rab János, vitéz Rábay Gyula, Riedl Gyula, Riedl László, Rochlitz Béla, Róth Flóris, Roth Gyula, vitéz Simonkay Gyula, Schenkengel László, Schulek János, Schmid Ernő, Szederjei-Ostadál Jenő, Sztankovánszky Tibor, Szunyogh Gáspár, Takács Zsigmond, Tárczy Pál, Tóth Bódog, Tóth József, Várjon Géza, Vassányi Mihály, Véssei Mihály, Véssey Ferenc, Vető Gyula, Vorák Sándor, Vuk Gyula, Wagner Gyula, Wagner Márton, Wilde Kálmán és Zoltán János Ervin.

Távolmaradásukat kimentették: *Bencze Pál, Borhy György, Csóka József, gróf Esterházy Mór, Fekete Zoltán, vitéz gróf Festetics Kristóf, Ivanich Ferenc, gróf Károlyi Gyula, gróf Keglevich Gyula, dr. Kiss Ferenc, vitéz Lámfalussy Sándor, Ládý Géza, Lengyel Sándor, vitéz Marsóy Ferenc, Matusovits Péter, herceg Montenuovo Nándor, dr. Osztrólczy Miklós, örögróf Pallavicini A. Károly, dr. Papp-Szász Tamás, Rimler Pál, gróf Széchenyi Károly, Urbánfy Ignác és vitéz Walla Ferenc.*

Báró Waldbott Kelemen megnyitójában megállapította, hogy a közgyűlés összehívása az alapszabályoknak megfelelően történt, kimondotta a határozatképességet és a jegyzőkönyv hitelesítésére *Czillinger Jánost és Földvály Miksát* kérte fel. Bejelentette, hogy a M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Urat *Molcsány Gábor* miniszteri tanácsos, a M. Kir. Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter Urat *Schenkengel László* kir. közalapítványi igazgató, a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-Kohó és Erdőmérnöki Karát *Modrovich Ferenc* egyetemi ny. r. tanár, a Magyar Mérnök és Építész Együletet *Papp Ferenc* elnök, *Schulek János* igazgató, dr. *Frohner József* főtitkár és *Marek László* h. igazgató, a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetségét *Koiss Géza* ny. miniszteri tanácsos ügyvezető alelnök, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet *Róth Flóris* m. kir. bányaugyi

főtanácsos, elnök és *Jakóby* László titkár, a Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegyletet gróf *Festetics* Pál ügyvezető al-elnök, a Magyar Gózdatisztek Országos Egyesületét *Fáber* György ügyv. igazgató, Budapest székesfővárost *Csizmazia* László fő-erdőtanácsos, a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet *Véssei* Mihály ny. min. tanácsos és a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületét vitéz *Onczay* László m. kir. gazd. főtanácsos, erdőigazgató képviselik, akiket az egyesület nevében melegen üdvözölt.

Kegyeletes szavakkal emlékezett meg gróf *Zelenski* Róbert és *Nagyszalánczy* Brunó elhunytáról, akikben az igazgató válaszmány két odaadó, munkás segítőtársat, a magyar erdőgazdaság pedig eredményekben gazdag életű, értékes tényezőket vesztett el. Javaslatára a közgyűlés úgy határozott, hogy az elhunytak emlékét jegyzőkönyvében megörökíti és hátramaradottaiknak az egyesület mélységes részvétet tolmácsolja.

Az elnök ezután a közgyűlés összehívásának indokait világította meg. Rámutatott a tűzifa árkérdésének jelentőségére és a megváltozott viszonyok alapján az újabb szabályozás sürgős szükségét hangsúlyozta. Ismertette a vadászati törvény revíziója érdekében kiküldött külön bizottság munkájának eredményét, amelyet az igazgató-válaszmány a további tárgyalások alapjául fogadott el. Különösen kiemelte a vadkár-kérdés igazságos megoldásának fontosságát, mint olyant, amely nélkül az új vadászati törvény megalkotása el sem képzelhető. A tervezetet azért kellett a közgyűlés legszélesebb nyilvánossága elé hozni, hogy mindenki fenntartás nélkül kinyilváníthassa véleményét, mert valóban kielégítő megoldást csak az összes szempontok tárgyalagos és lelkiismeretes figyelembevétele hozhat.

Biró Zoltán ügyvezető röviden ismertette a tűzifa áralakulásának a történetét. Kárpátalja visszaesatolásával az ellátás kérdése még nem nyert megoldást és a szigorú téllal bekövetkezett tüzelőhiány legnagyobbbrészt arra a bizonytalanságra vezethető vissza, amely a termelőt és a kereskedőt egyaránt távol tartotta a piactól. Miután az őszi óta a termelési- és fuvarberek is jelentékenyen emelkedtek, a zavartalan ellátás csak úgy valósítható meg, ha megfelelő árak biztosítják a termelés gazdaságosságát. Bejelentette, hogy az igazgató-válaszmány már állást foglalt az egyesület részéről teendő lépések tekintetében és ezért a közgyűlés hozzájárulását kérte a tervbeveti felterjesztéshez.

Nagy Mihály ellenezte az árak felemelését, mert szerinte az erdőgazdaság jövedelmezősége kat. holdankint átlagosan legalább 15 pengő és ezért a fogyasztó érdekeit és a szociális kívánalmakat kell a kérdés elbírálásánál előtérbe állítani.

Az elnök rámutatott arra, hogy a tűzifaértékesítés kielégítő megoldása nem egyoldalú erdőbirtokos-érdek, mert az ország ellátása a helytelen árpolitika miatt került komoly válságba. A zavartalan termelés tehát nem közömbös a fogyasztóközönség szempontjából sem, veszteséggel azonban nem lehet termelni. A piaci bizonytalansága miatt az erdőgazdaság már eddig is súlyos veszteségeket szenvedett főleg azért, hogy a gyengébb minőségű választékok — értékesítési lehetőség híján — az erdőben pusztulnak el.

Az elnök javaslatára a közgyűlés egyhangúlag az ügyvezető indítványa szerint határozott.

Bíró Zoltán a vadászati törvény revíziója érdekében szükségessé vált megmozdulás háttérét világította meg és a közgyűlés hozzájárulását kérte az igazgató-választmány állásfoglalásához. Az első vadászati törvény előkészítő tárgyalásai az Országos Erdészeti Egyesület székházában folytak le, az egyesület tehát teljes joggal foglalkozik most a kérdéssel. Örömének adott kifejezést, hogy a Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegylet elküldötte képviselőjét a közgyűlésre, mert eredményes munkát csak valamennyi érdekelt testület összefogásától és egyöntetű megállapodásától lehet várni. Az egyesület kiküldte bizottságnak nem az volt a célja, hogy részletes törvénytervezetet készítsen, hanem csak azokat az elveket kívánta leszögezni, amelyeket az új törvény megalkotásánál alapvető fontosságúaknak tartott. Ezek között főleg a fővad tenyésztésének kellő korlátok közé való szorításával, ill. a minőségi vadgazdaság feltételeivel, valamint a vadkár-kérdés igazságos szabályozásával foglalkozott legtöbbit. A kiküldendő egyesületközi bizottságnak a részletek tisztázása lenne a feladata és miután a közös megállapodás a legfontosabb, felhatalmazást kért a közgyűléstől a bizottság számára, hogy a szükséges egységes álláspont érdekében akár az igazgató-választmány elfogadta vezérfonaltól akár pedig a benyújtott indítványoktól eltérhessen.

Roth Gyula felszólalásában aggályát fejezte ki arra az esetre, ha a bizottság javaslatával szemben mégis a „res nullius” elv érvényesülne a törvényben. Kifejtette továbbá, hogy kisebb erdőknek a fővadás területekhez való csatolása csak akkor nem sérelmes, ha ezek a nagyvadás területtel határosak vagy azok közvetlen szomszédságában vannak. A törvényben szabályozott tilalmi időtől való eltérés szerint minden esetben aggályos. Ellenezte a szarvas-tehén augusztus 15-vel kezdődő és február 15-ig tartó lelövését is. Az őz-suta létszámapasztását — ott ahol erre szükség van — meghosszabbított lelövési idővel kell lehetővé tenni, de a seréltlövés megengedése nélkül. A medvénél és hiúznál helytelenítette a teljes tilalmat. A vadkár megtérítésénél kü-

lön alap létesítését javasolta. A büntető rendelkezéseknél a mai-nál szigorúbb megítélést kívánt és olyan értelemben, hogy a törvény a vadorzót a jogtalan vadászatért, mint kihágásért és a vad elvitelért mint lopásért sujtja. Nézete szerint a sebzett vad követését 48 óra alatt be kell fejezni és a kiskorúakat még akkor is vadászvizsgára kell kötelezni, ha igazolják a 3 évi gyakorlatot.

Dietl Ágost helytelenítette a szarvastehen lelövési idejére vonatkozó bizottsági állásfoglalást, az augusztus 15-i kezdetet túl korai, a február végéig való meghosszabbítás jobban megfelelne a célnak. A medve teljes tilalmazása is helytelen, elegendő lenne a bocsos anyamedvék védelmezése.

Gróf Festetics Pál a Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegylet meleg üdvözetét tolmácsolta és nagy elismeréssel szólt azokról az érdemeiről, amelyeket az erdőtisztzi kar a világ-hírű magyar vadállomány megmentése és jobb jövőjének kiépítése érdekében szerzett. A legrégibb vadászati védegylet nevében örömmel köszöntötte az Országos Erdészeti Egyesület kezdeményező lépését és hangsúlyozta, hogy a Hubertus készséggel vállalja a közös munkát és az egységes állásfoglalás érdekében áldozatra is hajlandó.

A nagy tetszést aratott felszólalásért és az abban kifejezett baráti készségért az elnök mondott őszinte köszönetet.

Báró Inkey Pál azt a meggyőződését hangsúlyozta, hogy a „*res nullius*” elvének az elejtésére irányuló törekvés aligha vezet sikerre és a „nemzeti vagyon” megjelölés veszedelmes jogi következményeket vonhat maga után. A vadkár-kérdés helyes rendezése az egész törvény alapja. A vadkár megelőzésének a tilalmi idők célszerű megszabásán kívül a vad elzárása a legjobb biztosítéka. A tervbevett nagyvadas körzetek aligha lesznek közmegnyugvásra megvalósíthatók, mert bizonyára számos olyan erdőbirtokos is akad, aki nem kíván tagja lenni a körzetnek. A kérdés megoldásánál feltétlenül annak az elvnek kell érvényesülni, hogy *senki sem mulathat másnak a pénzén*. Az új erdőtörvényt — éppen mert beható érdekképviselési tárgyalások előzték meg — a magyar törvényhozás legjobban előkészített alkotásának lehet tekinteni. Kívánatos lenne, hogy a tervbevett vadászati törvény is hasonló alapokon épüljön fel.

Nagy Mihály szociális szempontból aggályosnak minősítette a tervezetet. A vadorzást szerinte nem lehet rablásnak minősíteni, mert hajtóereje a legtöbb esetben a vadász-szenvedély, amelynél megelőzéssel jobb eredményt lehetne elérni. Adatgyűjtése szerint egy nyúl évi takarmányszükséglete 60–70 kg széna értékének felel meg, egy fácán átlagos kártevése pedig 4–5 kg. tengeri; ezzel szemben az apróvadas területek átlagos bére kat. holdankint 5–10 fillér. Ezek alapján azt javasolta, hogy: 1. községi vadászterület

bérbeadásánál a helybeli kisgazdákból alakult vadásztársaságnak mindenkor elsőbbség biztosítandó; 2. miután a vad felnevelési költsége sokszorsan felülmúlja a kialakult haszonbéreket, vagy az utóbbit kell megfelelően felemelni, vagy annak kiegészítéseként a területen elejtett vad értékének felét a bérbeadó kisgazdának átengedni és 3. mezőgazdasági területeknél két darab összefüggő 50 kat. holdas, vagy 4 darab 25 kat. holdas birtok egyesüléséből önálló vadászterület legyen létesíthető.

Ajtay Jenő hozzászólása után a közgyűlés az ügyvezető indítványát egyhangúlag magáévá tette és *Nagy* Mihály indítványát elvetette.

A tárgysorozat következő pontja értelmében az elnök tiszteletbeli tagok választására vonatkozólag tett indítványt. Ezt teljes egészében lapunk elején közöljük.

Gróf *Andrássy* Sándor, *Kaán* Károly, gróf *Geglevich* Gyula, dr. *Kiss* Ferenc gróf *Széchenyi* Bertalan és *Krippel* Móric tiszteletbeli tagokká történt megválasztását a közgyűlés lelkes örömmel, hosszantartó tapssal üdvözölte.

Báró *Inkey* Pál felemlítette, hogy tudomása szerint *Kaán* Károly súlyos műtéten esett keresztül és indítványára a közgyűlés úgy határozott, hogy az ünnepeltnek megfelelő formában az egyesület őszinte jókívánságait tolmácsolja.

Az igazgató-választmány megüresedett tagsági helyeinek betöltése következett ezután. Az elnök a szavazatszedő bizottság elnökéül *Karsai* Károlyt, tagjaiul pedig *Bartha* Dezső és *Fekete* Lajost kérte fel és a szavazás tartamára az ülést felfüggesztette.

A szavazás összeszámlálása után dr. *Mihályi* Zoltán titkár a nyáron tartandó rendes közgyűlés helyének megválasztására vonatkozó előzetes tárgyalásokról tett jelentést. Az egyesületi tagok nagy többségének kívánságára az elnökség valamelyik felvidéki várost vette tervbe és elsősorban Kassára gondolt. Az eddigi, még magánjellegű tárgyalások máris arra az eredményre vezettek, hogy Kassa város polgármestere személyesen fejezte ki örömét a tervbevett látogatás felett és ezért azt javasolta, adjon a közgyűlés felhatalmazást az igazgató-választmánynak, hogy a továbbiakban Kassa városával végérvényesen megállapodhasson.

Jvaslatához a közgyűlés egyhangúlag hozzájárult.

Roth Gyula megismételte a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet kebelében létesítendő erdőmérnöki szakosztály megalakítására vonatkozó kérelmét, amelyet *Biró* Zoltán is melegen támogatott. A magyar mérnöktársadalom legrégebb egyesületében már mindegyik mérnöki ágazatnak megvan a maga külön szakosztálya, csak az erdőmérnöki hiányzik. Pedig *műszaki jellegünk* elismerése kötelezettséggel jár és a kar csak akkor érvényesülhet, ha résztvesz a magyar mérnökség egyetemes munkájában. Mint-

hogy a magyar Mérnök- és Építész-Egylet vezetői a közgyűlésen is megjelentek, a társaság után a legjobb alkalom nyílik a tervbevetett szakosztály megalakítására.

Papp Ferenc, mint a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet elnöke, örömmel köszöntötte a felmerült tervet és bejelentette, hogy egyesülete meleg szeretettel várja otthonába a magyar erdőmérnöki kar képviselőit.

Karsai Károly a szavazás eredményeként bejelentette, hogy a leadott 74 érvényes szavazatból a legtöbbet kapták vitéz *Rábay Gyula* (74), vitéz gróf *Festetics Kristóf* (73) és báró *Biedermann Imre* (42). Az elnök ezek alapján határozatilag kimondta, hogy a közgyűlés vitéz gróf *Festetics Kristóf* nagybirtokost és vitéz *Rábay Gyula* erdőmestert 3—3 évre, báró *Biedermann Imre* nagybirtokost pedig 2 évre az igazgató-választmány tagjává választotta és több tárgy hijján a közgyűlést berekesztette.

*

Jóleső örömmel állapíthattuk meg, hogy államerdészeti kartársaink a szokottnál is nagyobb számban jelentek meg a közgyűlésen és azáltal is sokban hozzájárultak az annyira fontos kollégialis kapcsolatok elmélyítéséhez. Két nappal előbb még azon tanácskoztunk, hogy a nagy hó és a közlekedési akadályok miatt elhalasztjuk a közgyűlést, de nemcsak a jelentkezők futottak be mind, hanem olyanok is, akik csak az utolsó percben határozták el magukat a részvételre.

A közgyűlést követő társaságban — várakozásunkat felülmulóan — 58-an vettek részt.

Utána a Britannia-szálló különtermében megalakult a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet erdőmérnöki osztálya, amely elnökéül *Czillinger János* ny. kir. erdőfelügyelőt, jegyzőül pedig *Tóth Bódog* m. kir. főerdőmérnököt választotta meg.

A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet nevében *Schulek János*, az egylet igazgatója üdvözölte meleg szavakkal az új szakosztályt, amely hiszük, eredményesen fogja munkálni a magyar erdészet javát.

Az Egylet székházának (IV., Reáltanoda-utca13/15) termei minden pénteken az erdőmérnöki szakosztály rendelkezésére állanak és a vezetőség tervbevette, hogy koronként családi összejöveteleket is rendez.

Látogassuk ezeket az estélyeket minél gyakrabban — a magunk érdekében is!
